

Sigrid Anna Pedersen, Grønnvoll,

døde den 4. oktober sistleden. Hun blev 88 år og 8 måneder gammel. Hun bodde nu hos sin datter og svigersønn i Skogen.

Hun har vært åndsfrisk ganske til det siste, men kreftene sviktet siste årene.

Sigrid Anna var den eldste av Peder Tønder Andreassen, Fuglelids og hustru Judithe Karstensdatte's 12 barn. Hun har hatt en så lang og tung arbeidsdag som få andre.

Da hun var den eldste av barna, måtte hun tidlig ta i med arbeidet i hjemmet, hvor det aldri var noen leiet tjenerhjelp. Per Tønder, var høvedsmann, og var meget borte som deltaker i fiskeriene. Tungtaket med gårdsdriften og den forholdsvis store besetning, lå derfor på hustruen og moren for deres store barneflokk, Judithe.

Hennes medhjelpere var barna, hvorav de 3 eldste var jenter. Det var årevist at de med gårdens 2 hester drev favnvedtransport ned til Hemmingsjord, hvor den blev lagret for senere å føres over til salg i Klauva, daværende eneste handelssted. Ofte måtte de både sage og kløve veden selv. Transporten gikk over Finnfjordvannet.

Den nulevende slekt i bygda kan vel neppe forstå de vilkår som de første beboere i Fagerfjell levet under. Veiløst som det var og blaute myrer og villniss overalt.

Sigrid blev gift i ung alder med Kristian Benjamin Hansen, fra Salten. Så meget av udyrket jord det var i grenda, blev det dog deres lodd å leve sammen på en husmannsplass under gården Rydningen. Her bygget de sitt lille tarvelige hjem, ryddet land til poteteeåker og litt byggkorn, høstet for til ei ku — av og til 2 og til noen små kreaturer. Barneflokken kom, og det var ikke alltid greit å klare tilværelsen. Mannen deltok i de vanlige fiskerier og drev med skomakring den øvrige tid. Han drev yrket mest omkring på gårdene. Helsen var det skralt med. Men Sigrid hadde helse og arbeidsmot for dem begge. Hjemmet og dyrene var velstelt. Hun arbeidet rundt på gårdene med allslag tungarbeid og var uundværlig overalt der arbeid av forskjellig slag skulde utføres. Det var flatbrød og storbrød- og kavringbaking. Det var våronn, høst og skuronn, overalt var hun med. I brylluper og gravferder og under sykdom – i sorg og i glede. Sorgen blev hun ikke selv heller spart for. Sønnen Peder, en særdeles stor og kraftig og staut ungdom blev syk et år under Lofofoturen, og døde utpå våren efter, bare vel

19 år gammel. Et par år etter døde en voksen datter, Sofie. Noen år etter døde Kristian, hennes mann.

Noen år etter mannens død giftet Sigrid sig op igjen med Per Hansen, Grønnvold, som var hennes tremenning. Hun flyttet til Grønnvoll, og levet her et lykkelig samliv med han i mange år. Så døde også Per Hansen, og hun satt enslig igjen. Barna var nu gift eller dradd ut fra hjemmet. Hun fortsatte så å bo på Grønnvoll, i det lille hjem som var flyttet fra hennes husmannsplass og dit. Her levet hun atter endel år lykkelig med sine minner og i tillid og takksemnd mot Gud, og mot alle naboene som var særlig god mot henne. De tre fire siste årene måtte hun forplejes hos andre, det siste år hos datteren Berna, gift med Søren Eriksen, Skogen. Her endte hun sine dage, vel fornøid med å få flytte herfra.

Et rikt og lykkelig arbeidsliv er avsluttet. Et liv mer i arbeid og offer for andre enn for sig selv.

Gud signe Sigrid Anna Pedersen's minne.